

Sognefogder, Politibetjente, Gendarmer, Læger og Herredsfogder i Flæng. Det vil naturligtvis gjøre, at de ikke kunne være ganske ensartede, da ikke Alle have set med samme Dine, saa at ikke alle Beretningerne ere saa paalidelige Udtryk for det, man søger at finde ud af dem, som man i flere Henseender kunde ønske. Men jeg vil tillige her gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at det vilde være ønskeligt, og at det ogsaa er et berettiget Forlangende herpaa, at det, naar man forlanger saadanne Oplysninger og faar dem, saa var naturligt, om de bleve sammenarbejdede, inden de komme til Udvalget, saaledes at Udvalget ikke skal gjøre det, hvad der i dette Tilfælde har været et meget stort Arbejde, idet man i dagevis har siddet over Optællingen og den systematiske Opstilling af de Tal, hvad der jo meget let maatte kunne gjøres i Ministeriet. Det havde i dette Tilfælde været saa meget mere naturligt, om det havde været gjort, som flere Indberetninger fra enkelte Større Kredse, enten Herredskredse eller Amtskredse, vare opstillede meget smukt og paa en systematisk Maade og altsaa gav en Rettefnor, som havde kunnet tages til Følge, og som man havde kunnet indordne de andre under. Jeg skal her gjøre en anden praktisk Bemærkning i den Henseende, og det er den, at jeg tror, det vilde være gavnligt, om saadanne Indberetninger — der har jo været Tale om Statens Papirforhold i flere Retninger — altid vare paa ensartede Papirtørrelser. Nu faar man en i Rbart, en i Oktav, en i Halbart, og naar man saa har dem i store Hobe mellem Hænderne, løber man let vild. Det vilde være baade behageligere og fornøieligere og lette Arbeidet bethdeligt, naar de vare strevne paa ensartede Papirtørrelser. Endelig skal jeg bemærke, hvad jeg alt løselig har berørt, at efter den Maade, hvorpaa det hele Materiale, der ligger for, er fremkommet, kan Udvalget selvfølgelig ikke gjøre gjældende, at de Resultater, vi drage ud, ere absolut paalidelige. For f. Ex. at nævne et, saa skulde man, som det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) ved 1ste Behandling gjorde opmærksom paa, stærkere have præciseret i Forespørgselen Forskjellen mellem Fælles- og Andelsmeierier. Det har ogsaa vist sig her, at man, idet der er spurgt temmelig ud i det Blaa, har været i Vilberede med det flere Steder. Man har ikke havt ordentlig Rede paa, hvilken Kubrit man egentlig skulde sætte de Tal ind i, som man fik. Man har saaledes f. Ex. en Tilføielse et Steds om, at der i en Kreds er 9 Fælles- og Andelsmeierier, samt et Meieri, som modtager Mælk til Behandling fra flere

Leverandører, det vil altsaa med andre Ord sige, et Fællesmeieri. Hvad man saa ellers har forstaaet ved et Fællesmeieri, kan man i dette Tilfælde ikke se. Men det er sikkert, at under det, som ellers forstaas derved, maa falde dette Meieri, som man mener, ikke henhører under Fælles- og Andelsmeierier. Et andet Sted siger man, at der findes ikke noget Fælles- eller Andelsmeieri, men derimod et Meieri, som modtager Mælk til Behandling fra flere Leverandører; men det er jo netop et Fællesmeieri, efter den almindelige Mening om, hvad Begrebet Fællesmeieri rummer i sig.

Jeg skal atter vende mig til den Tankegang, jeg havde begyndt paa, men afveg fra for at gjøre disse Bemærkninger angaaende de her indhentede Oplysninger. Som jeg alt før gjorde opmærksom paa, er der jo i den naturlige Tanke, som maatte frembyde sig, naar man sætter sig hen og tenker over, hvad man skulde gjøre for at faae en almindelig Sundhedslov, som kunde hindre Smittefilderne i at gjøre deres skadelige Indvirkning paa Folk, et stort Spring i den Maade, det er kommet paa. Jeg erkjender, at den ene Side af det foreliggende Lovforslag, nemlig den Side, der refererer sig til det store Svinehold, virkelig har taget Sigte paa Smittefilderne, men der er et stort Spring fra det og til den Side, som refererer sig til den raa Mælk, der ikke er Smittefild, men smittebærende. Det forekommer mig, at naar man tog Sigte paa at gjøre noget Virkeligt for at standse Milderne, saa har man derved gjort det Væsentligste, og det, som Alle kunne være enige om at faae gjort, og saa behøvede man ikke, i alt Fald paa dette Tidstrin, at bekymre sig om at gaa videre, men maatte først se, hvordan det kunde virke, inden man gik til yderligere Forholdsregler. Men Regjeringen slutter jo ikke saaledes, den er, som jeg nævnte før, kommen til Andelsmeierier, og senere, da den har taget det Andet med, til Fælles- og Andelsmeierier, og den er saaledes efter min Formening kommen paa den forkerte Side af Planværket, som man siger, eller om man hellere vil det, i den fælle Gade. Som jeg alt har gjort opmærksom paa, have Andelsmeierierne intet Svinehold, og de udlevere i Reglen ikke raa Mælk. Det er Noget, som Alle have vidst, havde jeg nær sagt, undtagen Regjeringen. Jeg tror ikke, at Regjeringen har været klar over det, thi saa tror jeg ikke, vi havde faaet dette Lovforslag fremlagt i den Skikkelse, hvori det er lagt paa Bordet. Dertil kommer, at det, selv naar vi tage Fælles-